พระเยซูทรงสอนอะไรเรื่อง
การให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน?

เขียนโดย

www.facebook.com/SeekingtheWisdomofJesusinKhmer

© **สงวนลิขสิทธิ์** 2014

พระเยซูทรงสอนอะไรเรื่องการให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน?

นี่เป็นคำถามที่สำคัญซึ่งหลายคนที่ยังไม่รับเชื่อในพระเยซูคริสต์คงอยากทราบจากพวกคริสเตียน ก็เป็นคำถามที่ดี เป็นคำถามที่น่าจะตอบได้ เพราะเราทุกคนเคยได้ยินตั้งแต่เราเป็นเด็ก ๆ ว่าลูกควรให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน พวกครูบาอาจารย์สอนนักเรียนของท่านว่า เมื่อเขาโตขึ้นแล้ว เขาต้องแสดงความรู้สึกขอบคุณเป็นการตอบแทนต่อบิดามารดาที่ช่วยเขาตลอดมา และลูกต้องไม่ลืมที่จะแสดงการตอบแทนต่อบิดามารดาของตนในเมื่อบิดามารดาชราแล้ว

เพื่อแสดงการตอบแทนต่อบิดามารดาของตน คนที่นับถือศาสนาจะทำพิธีหลายอย่างเผื่อบิดามารดาของตน โดยเฉพาะเมื่อบิดามารดาใกล้จะเสียชีวิตหรือที่พิธีเผาศพของท่าน ลูกทำอย่างนี้เพื่อให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน

ยิ่งกว่านั้น คนที่เคร่งในศาสนาเชื่อว่าพิธีดังกล่าวจะเป็นการทำบุญให้บิดามารดาที่เสียชีวิตไปแล้ว ตามความเชื่อของคนที่ทำบุญให้บิดามารดาของตนนั้น ก็เชื่อว่าจะช่วยตัวเขาเองเจริญก้าวหน้าในชีวิตนี้ และจะได้บุญสำหรับชีวิตหน้า

คนที่รับเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้ว ก็เชื่อว่าเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน คนที่รับเชื่อในพระเยซูแล้วมีความปรารถนาและความตั้งใจจริงที่จะให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน เพราะในพระคัมภีร์ พระเจ้าตรัสคำเหล่านี้แก่มนุษย์ทุกคนว่า

"จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า"

"ฝ่ายบุตรทั้งหลายจงเชื่อฟังบิดามารดาของตนทุกอย่าง เพราะการนี้เป็นที่ชอบพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า"[1]

1มาจากพระคัมภีร์ของพระเยซูคริสต์: อพยพ 20:12; โคโลสี 3:20

ในพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า เมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ในสมัยเริ่มแรกนั้น พระองค์ทรงใส่พระราชบัญญัติของพระองค์ไว้ในจิตใจของเขา[2] เพราะเหตุนี้เอง ไม่ว่าเราจะเดินทางไปประเทศไหนทั่วโลก ถ้าเราถามคนว่า "ลูกควรให้เกียรติแก่บิดามารดาของเขาไหม" เกือบทุกคนที่ได้ยินคำถามนี้จะตอบว่า "ใช่ ลูกควรให้เกียรติแก่บิดามารดาของเขา" ทำไมคนจากทุกประเทศและทุกชนชาติเข้าใจและเชื่อว่า ลูกควรให้เกียรติแก่บิดามารดาของเขา ก็เพราะว่าพระเจ้าองค์เดียวกันได้ทรงสร้างมนุษย์ทุกคนทั่วโลก พระเจ้านั้นทรงเป็นแหล่งแห่งชีวิตทั้งปวงและเป็นผู้ที่ทรงสร้างสิ่งสารพัด

พระเจ้าทรงถือว่าพระราชบัญญัติเรื่องการให้เกียรติแก่บิดามารดาของตนสำคัญมาก ทำไมเป็นอย่างนั้น ก็เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างพวกเราทุกคน พระองค์เองเป็นผู้ที่ส่งกำหนดไว้ว่าบิดามารดาควรปกครองเหนือลูก ๆ ของตน พระองค์เป็นผู้ที่ทรงสร้างชายและหญิง การสมรส ครอบครัวและสังคม เพราะเหตุนี้เอง เมื่อลูก ๆ ไม่เชื่อฟังและไม่ให้เกียรติแก่บิดามารดา

2ข้อนี้อธิบายเรื่องพระราชบัญญัติของพระเจ้า

ของตน ก็มีความหมายว่าเขาไม่เชื่อฟังและไม่ให้เกียรติแด่พระเจ้าเอง

พระคัมภีร์มีอยู่ว่า

“ฝ่ายบุตรจงนบนอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก ‘จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า’”[3]

เราทุกคนทราบและเข้าใจว่าพระราชบัญญัติของพระเจ้าข้อนี้ดี แต่ไม่มีใครสามารถรักษาข้อนี้ได้ตลอดเวลา เราทุกคนเคยมีเวลาที่เราไม่เชื่อฟังและไม่ให้เกียรติแก่บิดามารดาของตนเท่าที่ควร เราเคยเถียงกับท่าน เคยขโมยสิ่งของจากท่าน เคยกล่าวร้าย

3มาจากพระคัมภีร์ของพระเยซูคริสต์: เอเฟซัส 6:1-2

ต่อท่านและเกี่ยวกับท่านให้คนอื่นฟัง เราเคยซ่อนสิ่งของหรือเรื่องหนึ่งเรื่องใดจากท่าน เคยคิดสิ่งที่ไม่สมควรเรื่องท่าน เคยอกตัญญู เคยไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของท่าน และเคยนำความละอายมาสู่ท่าน

บางคนคิดว่าเขาสามารถที่จะทำตามหน้าที่แสดงความรู้สึกขอบคุณต่อบิดามารดาของตนโดยการทำบุญเมื่อบิดามารดาใกล้จะเสียชีวิตหรือที่พิธีเผาศพของท่าน คนดังกล่าวทำพิธีต่าง ๆ เช่น ทำบุญสำหรับคนที่เสียชีวิตไปแล้ว จุดธูปบูชา เป็นต้น พระคัมภีร์ของพระเยซูสอนชัดเจนว่า เมื่อเราเสียชีวิตแล้ว บางคนขึ้นอยู่บนสวรรค์ทันทีเพื่ออยู่กับพระเจ้า และคนอื่นลงไปสู่นรกเพื่อได้รับการลงโทษ พวกเราที่ยังอยู่ในโลกนี้ไม่สามารถช่วยเหลือหรือมีความสัมพันธ์กับคนที่เสียชีวิตไปแล้วได้ ตอนนั้นเวลาที่เรา

สามารถช่วยพวกเขาได้ก็ผ่านพ้นไปแล้ว เพราะพระคัมภีร์ของพระเจ้ามีอยู่ว่า

"มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะต้องตายหนหนึ่ง และหลังจากนั้นก็จะมีการพิพากษาฉันใด"[4]

เพราะเหตุว่าพิธีต่าง ๆ ทางศาสนาสำหรับคนที่เสียชีวิตไปแล้วช่วยพวกเขาไม่ได้ คนที่รับเชื่อในพระเยซูแล้วไม่ทำพิธีเหล่านั้นต่อไป

สิ่งที่สำคัญสำหรับคนที่รับเชื่อในพระเยซูแล้วคือเขาจงให้เกียรติแก่บิดามารดาของตนขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ คนที่รับเชื่อในพระเยซูแล้ว ไม่ว่าเขาอยู่ใกล้บิดามารดาหรืออยู่ไกลจากบิดามารดาของตน เขาจงตั้งใจที่จะเชื่อฟังและให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน เขาจงตั้งใจที่จะรักและช่วยเหลือเกี่ยวกับความต้องการต่าง ๆ ของบิดามารดา และเมื่อบิดามารดาเสียชีวิต คนที่รับเชื่อในพระเยซูแล้ว

4มาจากพระคัมภีร์ของพระเยซูคริสต์: ฮีบรู 9:27

ปรารถนาที่จะมีงานไว้อาลัยที่ให้เกียรติแก่ท่านที่แสดงความรู้สึกขอบคุณต่อบิดามารดา และที่ปลอบประโลมใจสมาชิกครอบครัว

อีกวิธีหนึ่งที่คนที่รับเชื่อในพระเยซูแล้วสามารถให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน คือโดยการตามทางของพระเจ้าและทางแห่งความชอบธรรมของพระองค์ เมื่อพวกเขาโตแล้ว ถ้าเขานำครอบครัวของตนให้รู้จักพระสติปัญญาของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ เช่นความรัก ความซื่อสัตย์ ความนอบน้อม ความเมตตา ความอดทนและความดีงาม ถ้ากระทำเช่นนั้น บิดามารดาของตนจะปีติยินดีและมีความสุขเพราะเหตุการกระทำของลูกของท่าน ถ้าหากว่าบิดามารดาเสียชีวิตแล้ว ถ้าลูกของท่านนำครอบครัวของตนให้รู้จักพระสติปัญญาของพระเจ้าและสอนครอบครัวให้ติดตามทางของพระองค์นั้น ผลก็คือว่าการกระทำเช่น

นั้นจะให้เกียรติแก่ชื่อและชีวิตของบิดามารดาของตน พระคัมภีร์มีอยู่ว่า

“หลาน ๆ เป็นมงกุฎของคนแก่ และสง่าราศีของบุตรคือบิดาของเขา”

“บุตรชายโง่เป็นที่โศกสลดแก่บิดา และเป็นความขมขื่นแก่สตรีผู้ให้กำเนิด”

“จงซื้อความจริงและอย่าขายไปเสีย จงซื้อปัญญา คำสั่งสอน และความเข้าใจ บิดาของคนชอบธรรมจะเปรมปรีดิ์อย่างยิ่ง บุคคลผู้ให้กำเนิดบุตรที่ฉลาดจะยินดีเพราะเขา”[5]

ไม่มีใครที่กำลังอ่านหนังสือเล่มนี้ที่อยากให้คนอื่นคิดว่าเขาเป็นคนที่รู้สึกอกตัญญูต่อบิดามารดาของตน แต่จริง ๆ แล้วเราทุกคนเคยรู้สึกอกตัญญูต่อบิดามารดาของเรา เราจึงรู้สึกผิดที่เคยคิดแบบนั้น เราทุกคนรู้ว่าเราควรรู้สึกกตัญญูต่อบิดามารดาของตน แต่เราไม่กระทำแบบนั้นตลอดเวลา

5มาจากพระคัมภีร์ของพระเยซูคริสต์: สุภาษิต 17:6, 25; 23:24-25

จริง ๆ แล้วเราทุกคนเคยทำผิดมากกว่านั้น เพราะเราเคยรู้สึกอกตัญญูต่อผู้ที่ประทานชีวิตให้แก่เรา คือผู้ที่ทรงสร้างจิตใจของเรา พระเจ้าทรงเป็นเสมือนพระบิดาและเราทุกคนเป็นเสมือนบุตรของพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงสร้างเราขึ้นมา เราทุกคนกำลังใช้สิ่งของที่พระเจ้าทรงสร้างไว้เพื่อเรา แต่เราไม่ได้ใช้สิ่งเหล่านั้นด้วยใจกตัญญู สิ่งของที่เราใช้นั้นคือลมหายใจ ฝนตก ร่างกายอันอัศจรรย์ น้ำที่เราใช้ในการปลูกอาหาร สัตว์ทั่วไป พวกผัก ผลไม้

และดอกไม้ต่าง ๆ ยิ่งกว่านั้นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวซึ่งนับไม่ถ้วนในท้องฟ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ แม้แต่บิดามารดาของเรา พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างท่านขึ้นมา และพระเจ้ามิได้เป็นผู้ทรงสร้างเท่านั้น แต่พระองค์ทรงเป็นผู้ที่รักษาทุกสิ่งไว้จนถึงวันนี้เอง เพราะเหตุนี้พระเจ้าทรงสมควรที่จะให้เราแสดงการขอบพระคุณต่อพระองค์และให้เราสรรเสริญพระนามของพระองค์ แต่มนุษย์หลาย ๆ คนไม่เคยถวายเกียรติแด่พระองค์

"เพราะถึงแม้ว่าเขาทั้งหลายได้รู้จักพระเจ้าแล้ว เขาก็มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า หรือหาได้ขอบพระคุณไม่"[6]

พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่บริสุทธิ์และยุติธรรม ดังนั้นเพราะเหตุว่ามนุษย์ไม่รู้สึกกตัญญูต่อพระองค์ และเพราะเหตุความผิดบาปอีกหลายอย่าง พระองค์ทรงพระพิโรธต่อพวกเรา เป็นความจริงอยู่แล้วว่าลูก ๆ ทุกคนต้องให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน เพราะบิดามารดา

6มาจากพระคัมภีร์ของพระเยซูคริสต์: โรม 1:21

ของเราได้ช่วยเราตลอดมา แต่มีผู้หนึ่งที่สมควรได้รับเกียรติมากกว่าบิดามารดาของพวกเรา ผู้นั้นคือพระเจ้าผู้ทรงสร้างเราทุก ๆ คน เพราะเหตุว่าพระเจ้าทรงสร้างเราทุกคนนั้น เราควรถวายเกียรติแด่พระองค์และแสดงการขอบพระคุณต่อพระองค์ เพราะเหตุว่าเราไม่ถวายเกียรติแด่พระองค์ เราจึงมีความผิดมากมาย

แต่ขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงเตรียมทางแห่งความรอดไว้สำหรับเราทุกคน ถึงแม้ว่าเราไม่สมควรที่จะได้รับความรอดนั้น เพราะเราเต็มไปด้วยความผิดบาป ทางแห่งความรอดนั้นเป็นทางแห่งความรักและความเมตตา และเป็นทางที่ช่วยเราให้พ้นจากการพิพากษา พระเจ้าทรงทราบแล้วว่า มนุษย์ไม่สามารถช่วยตัวเองให้รอดได้ ไม่ว่าเขากระทำความดีต่าง ๆ และเคร่งในศาสนาของตน เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงถ่อมพระองค์ลง ได้เสด็จลงมาจากสวรรค์และรับสภาพเป็นมนุษย์ คือบังเกิดเป็นมนุษย์ในโลกนี้ เพื่อพระองค์สามารถช่วยมนุษย์ในทุกหนทุกแห่งให้มีโอกาสได้รับความรอด เมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์แล้ว มารดาของ

พระองค์ทรงให้พระนามแด่พระองค์ ซึ่งนางได้รับจากทูตสวรรค์ที่พยากรณ์ถึงการบังเกิดของพระองค์ พระนามนั้นคือ “พระเยซู” หรือที่เราเรียกว่า “พระเยซูคริสต์” พระองค์ทรงบังเกิดเป็นผู้บริสุทธิ์ และทรงรักษาความบริสุทธิ์นั้นไว้จนพระองค์สิ้นพระชนม์บนกางเขน ประมาณปี 750 ก่อน ค.ศ. มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ว่าพระเยซู คือพระผู้ช่วยให้รอด จะถูกประหารชีวิต และเมื่อพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์นั้น พระองค์จะรับแบกความผิดบาปของเราทุกคนไว้ในร่างกายของพระองค์

“แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความละเมิดของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลายปลอดภัยนั้นตกแก่ท่าน ที่ต้องฟกช้ำนั้นก็ให้เราหายดี เราทุกคนได้เจิ่นไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง และพระเยโฮวาห์ทรงวางลงบนท่านซึ่งความชั่วช้าของเราทุกคน”[7]

“ความชั่วช้าของเราทุกคน” ได้วางลงบนพระเยซู ผู้เป็นพระผู้ช่วยให้รอด นี่หมายความว่าพระผู้ช่วยให้รอดได้ไถ่ความผิดบาปของ

7มาจากพระคัมภีร์ของพระเยซูคริสต์: อิสยาห์ 53:5-6

เราทุกคนไว้ เพื่อช่วยให้เรามีโอกาสได้รับความรอด คำพยากรณ์ทุกข้อเรื่องพระเยซูนี้ได้สำเร็จแล้วมากกว่า 2,000 ปีที่แล้ว หลังจากที่พระเยซูสิ้นพระชนม์แล้ว พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย เพราะพระองค์ทรงมีชัยเหนือความผิดบาปและความตาย แล้วหลังจากนั้นพระองค์เสด็จกลับไปสู่สวรรค์ ซึ่งเป็นที่ประทับของพระองค์ทุกวันนี้

ทุกคนที่ถ่อมใจลง กลับใจเสียใหม่จากความผิดบาปของตน และรับเชื่อในพระเยซูให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา เมื่อกระทำอย่างนี้โดยความเชื่อแล้ว จะได้รู้จักกับความรักของพระเจ้า และจะไม่มีวันที่เขารับโทษใด ๆ เลย ทุกคนที่รับเชื่อในพระเยซูและกลับใจจากชีวิตที่แสดงความอกตัญญูต่อพระเจ้า และกลายเป็นคนที่ถวายเกียรติแด่พระองค์ ต่อไปคนเหล่านั้นจะมีใจที่อยากติดตามพระเจ้าไปจนวันที่เขาพบพระองค์หน้าต่อหน้าบนสวรรค์ ในพระคัมภีร์พระเจ้าตรัสว่า

“มวลมนุษย์ทั่วแผ่นดินโลกเอ๋ย จงหันมาหาเราและรับการช่วยให้รอด เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก”[8]

สรุปได้ว่า เมื่อเราให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน เรากำลังถวายเกียรติแด่พระเยซูด้วย เช่นกันเมื่อเราไม่ให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน เราไม่ถวายเกียรติแด่พระเยซูเหมือนกัน เพราะเหตุนี้ทุกคนที่รับเชื่อในพระเยซูจะให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน คนที่กระทำแบบนี้กำลังเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์

ขอพระเยซูเจ้าทรงอวยพระพรทุกคนที่ใช้เวลาอ่านหนังสือเล่มนี้และพิจารณาข้อพระคัมภีร์ต่าง ๆ ที่อยู่ในเล่มนี้ ขอพระเจ้าทรงนำทุกคนให้มารู้จักกับพระองค์ และให้พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา

8มาจากพระคัมภีร์ของพระเยซูคริสต์: อิสยาห์ 45:22